

onste blev gjort til Gjenstand for den aller-nøieste Overveielse; det er, om det ikke kunde bringes dertil, at et slikt ungt Menneske, som forstaaer at studere, at anvende sin Tid, skulde kunne tilendebringe sit virkelige Examensstudium paa en Tid af 3 eller 4 Aar, i det høieste 4 Aar. Jeg siger ikke, at dette kan skee strax, men det er en Sag, som jeg idetmindste nok vil anvende nogle Kræfter paa. — Det næste Forslag er det under Nr. 37, som gaar ud paa en Forhøielse af Betalingen for Undervisning ved Seminarierne. Den høitærede Formand har jo allerede gjort opmærksom paa, at det virkelig ikke gaar an saaledes at tilveiebringe en Dvereenkomst mellem to Talere her i Thinget og saa at betragte Sagen som Lov. Skal jeg handle efter, hvad her er vedtaget, maa jeg have noget Bestemt for mig, og jeg seer ikke rettere, end at jeg, hvis dette Forslag bliver vedtaget, maa følge den Skrivelse, som Lønningsudvalgets Ordfører har sendt til Finantsudvalget. Jeg troer ikke, at jeg godt kan følge Andet; men dette kunne vi jo faae nærmere oplyst. Jeg skulde imidlertid dog henstille til det høie Thing, om det egentligt er værd at vedtage dette Forslag. Der er allerede fremsat velbegrundede Indvendinger derimod; jeg kan slutte mig til disse, og navnlig maa jeg fremhæve dette, at der ikke er Noget, der i finantsiel Henseende vil tillægge dette Forslag nogen Betydning. Men jeg kan heller ikke see, at det er rigtigt at træffe en saadan Foranstaltning paa Finantsloven. Den ærede Ordfører sagde, at man tidligere havde gjort noget lignende, nemlig med Hensyn til Betalingen i de forskjellige lærde Skoler. Dette kan jeg ogsaa erindre, at man har gjort; men jeg veed ikke i Diebliffet, det tilstaaer jeg, om denne Betaling i de lærde Skoler er Noget, der er ordnet ved kongelig Resolution — jeg skal være tilbøielig til at troe det, men jeg kan ikke sige det —; men hvad jeg tør sige meget bestemt, er, at Betalingen 9 Rd. for Undervisningen i Seminarierne berøer paa en kongelig Resolution af 8de October 1829, og at fritagelsen for Landsbyffkolelærernes Sønner for at erlægge Undervisningsgebyr ved Seminarierne er begrundet ved kongelig Re-

solution af 29de December 1837, som er bekendtgjort ved en Cancelliskrivelse af 20de Januar 1838. Det forekommer mig nu i Grunden noget eiendommeligt, ja, jeg kan egentlig sige, stridende mod den rette Praxis at vedtage en Bestemmelse, som skal gjælde i Finantsaaret tiltrods for den kongelige Resolution, som derfra er afvigende. Jeg mener, at den Slags Ting hellere burde ordnes gjennem Lov end gjennem Finantsloven, som jo naturligen — det vide vi Alle, — sin gjælder for eet Aar. Jeg har med Opmærksomhed hørt efter, saavel hvad den ærede Ordfører sagde, som hvad det ærede Medlem for Fredericia (Gad) anførte, men jeg fandt ikke ud, om Meningen deraf var, at den omtalte Resolution skulde respecteres saaledes, at alle Skolelæreres Sønner skulde være frie. Er dette Meningen? (Ordføreren: Ja!) Ja, saa er det blot Spørgsmaalet, om denne Mening kan naaes, om man kan naae at erstatte Landsbyffkolelærernes Sønner denne Fritagelse, naar man ikke vil have mere end $\frac{1}{4}$ fri (Modsigelse). Ja, det staaer der i Skrivelsen. Det vil jeg dog meget lægge det høie Thing paa Sinde, at vi vel kunne glæde os over, at Skolelærerne ere lønede bedre end i tidligere Dage, — jeg sigter navnlig til før 8de Marts 1856 —, men de ere dog virkelig ikke saa rigeligt aflagte, at vi skulde gaae hen og berøve Mennesker i denne Stilling, som tildeels sidde med en talrig Flok Børn, det lille Gode, de have ved at faae deres Sønner paa Seminarierne, hvor de, naar de ellers due Noget, det vil sige, kunne lære Noget, kunne faae fri Undervisning; det er lidt vel nærgaaende. Jeg troer herved at have besvaret de forskjellige Udtalelser, der ere faldne om denne Gjenstand, men det kan dog være, at jeg har forbigaaet nogle af de Bemærkninger, der ere blevne gjorte, thi det er ikke saa let at husse alle de forskjellige Taleres forskjellige Opfattelser. — Hvad Forslaget under Nr. 55 angaaer, da har jeg den Forvisning, at det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall) saa fyldestgjørende har oplyst denne Sag, at jeg ikke behøver at sige Noget til; men jeg har en eneste praktisk Bemærkning at gjøre, og det er denne: Hvorledes skal